

Sabina Vostner

Trepetlika

Trepetlika

Trepetlika trepeče pod zimskim
soncem,
išče pomlad, ki komaj pride
in izgine ob vznožju leta.
Na trnih zastane duša,
zastane dih
in vedno znova se vprašam,
kolikokrat je minil
tihi letni čas?

Grahovo

Absurd se skriva v bajtah,
ki nosijo filmsko podobo neke
preteklosti, ob njih pa
ljudje spremljajo
nogometno prvenstvo v
najmodernejšem lokalu.
Tu nekje vmes pride
posttravmatska ulica,
polna pesmi in
pripovedi.
Vmes se zlepijo podobe
na papir, gospod policaj
jih preriše in popije
svojo steklenico kokakole in
potlej zabriše sled
za morebitnimi gosti.

Pot v *nowhere land*.
Puščobe, oddaljene – tam
nekje so ovčarji in kajmak
se cedi po stopnicah iz
kremena. Stari možje lovijo
divje kače. Na vogalu stoji
rock cafe, kamor se zatečem.
Ima *puno svega*.
Sončni zahod na horizontu,
Arizona je daleč proč
z izpraznjenimi bajtami,
kulise Hollywooda
in pošteni ljudje.

Vmes je le še ena stopnja.
Nič več ne gre naprej.

Brezno sedanjosti je leglo
prihodnosti, med knjige
so pustili križe, da varujejo.

Ni prahu, le večerna
megla na obzorju,
skale in borovje,
dihajoča,
nihajoča,
neskončna misel.

Moskovska jutra

Bila so tiha jutra.

Spominjam se jih, moskovskih
juter, ob vznožju dopoldneva.
Stala sem proti tebi obrnjena,
zakrita z navidezno podobo,
ti pa si iskal mene.
Ptiči so zbujali preteklost,
misli so brzele daleč.
Bila sem popolnoma naga
pred obličjem tega sveta.
Ničesar nisem zahtevala in pred ničimer
nisem bežala.

Seči vame ni bilo lahko. Za hip
ti je uspelo, da sva se osvobodila.
Da se bližina meri s tišino,
v kateri je na tisoče zgodb
in veliko gledanja.

So trenutki, v katerih resnično bivam,
in prostori, v katerih resnično sem.
So ljudje, s katerimi včasih
ne moreš prekoračiti tišine.

Dinozavrski gozdovi

Včeraj me je pot zanesla med
gluho cesto in topla drevesa.
Obrnila sem glavo za 360 stopinj
in razumela vso goščavo.
Trepetajoče med brstikami
iz zemlje gre bilka,
iz bilke gre zrak,
iz zraka pridejo misli,
iz misli izhajamo ljudje,
iz ljudi gredo zavisti,
iz zavisti buta greh,
iz greha novo seme,
ki razpade v tleh.
Ponovno trepeta
iz zemlje bilka travnata
v divji surovi zrak.